L. BAROTI

„JUCĂTORII NU MAI MUNCESC PENTRU PERFECȚIONARE!"...

CAMPANIE ÎMPOTRIVA INDISCIPLINEI LA VASAS, M.T.K. ȘI FERENCVAROS

Încheierea sezonului competițional în Ungaria a prilejuit tehnicienilor și conducerii federației cîteva constatări îmbucurătoare pe linia acțiunii numite de „însănătoșire a fotbalului".

Conform așteptărilor, pe primul loc al clasamentului turului se află **Ujpesti Dozsa Budapesta**, care a dominat această primă parte a campionatului. Dar și alte două echipe budapestane, M.T.K. și Vasas, au înregistrat comportări ascendente, care au fost subliniate ca rezultat al unor acțiuni de redresare, mai ales disciplinară.

Se știe că acum cîtva timp echipa M.T.K a cunoscut grave frămîntări interne. Nouă jucători au intrat în „grevă", nefiind de acord cu stilul și metodele de antrenament ale antrenorului **Palicsko**. Jucătorii vinovați au fost suspendați, astfel că M.T.K., a fost nevoită să-și continue activitatea în campionat cu o formație de rezerve. Cu chiu cu vai ea a reușit să evite retrogradarea de care era amenințată la un moment dat. Odată trecut acest hop, conducerea a luat o serie de măsuri, printre care și angajarea antrenorului **Kalocsai**, fost la **Standard Liège** și **Gornik Zabrze**. Măsurile și-au dovedit eficiența în actualul sezon: echipa n-a cunoscut înfrîngerea în opt etape consecutive.

O altă echipă care a avut probleme interne a fost **Vasas**. Conducerea sa a trecut la „acțiunea de liniștire a spiritelor". Jucători internaționali ca **Meszöly** și **Farkas**, care tulburaseră apele, împreună cu alți cîțiva fotbaliști mai în vîrstă, au fost scoși din echipă și înlocuiți cu elemente tinere. Această măsură, împreună cu schimbările radicale produse și în conducere, au dat impuls echipei, asigurînd în primul rînd o atmosferă de disciplină. În funcția de antrenor a fost angajat **Baroti**, (pînă nu de mult în Peru). **Vasas** s-a comportat foarte bine în toamnă, dar antrenorul său — realist — a declarat că noua formație va putea emite cu adevărat pretenții justificate abia peste 2—3 ani.

Lupta pentru „însănătoșirea fotbalului" a continuat. A urmat la rînd **Ferencvaros**. Conducerea acestui club a apreciat după un meci (CÎȘTIGAT CU 2—0, asupra formației Zalaerszeg) că nu toți jucătorii au manifestat interes pentru joc și n-au luptat pe măsura posibilităților lor și — în consecință — șapte dintre ei nu și-au primit drepturile cuvenite. Mai mult chiar, internaționalii **Albert** și **Kü** au fost scoși recent din prima echipă și trecuți la rezerve pentru acte de indisciplină repetate.

În legătură cu prezența fotbalului maghiar în arena internațională, **Lajos Baroti** a făcut cîteva interesante declarații. **„Fotbalul nostru** — spune el — **poate să ajungă din nou pe culmile ocupate nu de mult. Chiar dacă nu mai sînt atît de multe talente, totuși mai dispunem de fotbaliști foarte buni. Important este să-i educăm într-un spirit nou, de înaltă ținută morală. Astăzi, jucătorii nu mai muncesc pentru perfecționarea cunoștințelor lor, cum făceau înainte. Ei luptă pînă înscriu primul gol, apoi nimeni nu se mai gîndește că scorul ar putea fi majorat la 2—0, iar adversarii, la rîndul lor, nu se gîndesc că ar putea egala. Iată de ce asistăm la atîtea meciuri plictisitoare, iată de ce fotbalul a pierdut atîția spectatori și de ce în ultimul timp, fotbalul maghiar n-a mai avut nici un cuvînt de spus pe plan internațional. Toate aceste realități pot fi schimbate, dar nu de la o zi la alta. Principala sarcină ne revine, în această privință, nouă, antrenorilor, noi trebuie să luptăm pentru a schimba această mentalitate în cel mai scurt timp".**

Carnet extern

RĂZBOIUL CRITERIILOR

Nu vă spunem un secret, de asta sîntem siguri, atunci cînd abordăm conflictele contestațiile, nemulțumirile pricinuite de arbitraje. Controversele iscate de o decizie pe care un om trebuie să o ia în cîteva fracțiuni de secundă dar care poate fi judecată zile, săptămîni și chiar... ani (vezi cazul Dienst din finala C.M. 1966) apar pretutindeni în lume. Ni se pare însă că sezonul actual e cel puțin favorabil „cavalerilor fluierului" care au atins un adevărat record mondial de „cazuri" provocate de deciziile și, chiar mai mult, de optica arbitrajelor lor. Dar subiectul pretinde un spațiu mult mai mare decît acest colț de pagină așa că, poate, cu alt prilej ne vom opri mai pe larg asupra lui.

Acum vom discuta doar despre o repercusiune a arbitrajelor nemulțumitoare: **veritabile conflicte iscate de criteriile de delegare a arbitrilor.** În foarte multe țări din Europa și din America de Sud s-au dezlănțuit adevărate războaie între federație și comisia sa de arbitri, de o parte, și cluburi de cealaltă. Suspicioase și, probabil, și sătule de manevrele sau erorile comisiilor, cluburile cer să se renunțe la delegările „conștiente" și să se treacă la cele numite „oarbe"; adică să nu mai aibă comisia de specialitate cuvîntul hotărîtor, ci alți factori (mecanici, electronici sau — pur și simplu — ai întîmplării). Adică respectivului for să-i rămînă doar misiunea de a alcătui lista arbitrilor validați pentru etapa respectivă. Iar computerul, alt mecanism sau tradiționala tragere la sorți să-i fixeze pe aceștia la fiecare partidă. Federațiile și comisiile replică prin argumentul riscului care ar apare ca întîlnirile cele mai dificile să revină arbitrilor cei mai puțin experimentați și invers. Cluburile răspund cu un argument al propriilor pățanii: **„Am văzut atîtea meciuri mici date peste cap de arbitri mari, așa că ne luăm aceste riscuri. Doar noi le suportăm".**

Dialogul, foarte aprins, are loc după acest tipic de foarte multe luni în Anglia; el a avut în toamna trecută un moment foarte aprins în Spania; acum discuția este în toi în Italia, unde campania de presă este favorabilă cererii cluburilor ca rolul de desemnare a „cavalerilor fluierului" să treacă asupra computerului care fixează și programul campionatului iar operațiunea să fie publică, în fața camerelor de luat vederi. Un veritabil război al criteriilor este în plină desfășurare; cu zone mai mult sau mai puțin grave. Toate semnele probează că finalul va produce modificări de fond ale modului de delegare a arbitrilor.

Eftimie IONESCU

Profil

ALTAFINI

LA 37 DE ANI, CU INIMA ȘI DĂRUIREA UNUI JUNIOR

A marca goluri în campionatul Italiei nu este, după cum se știe, un lucru ușor. În nici o altă țară nu s-a ajuns pînă acum la perfecțiunea cu care se neutralizează atacanții adverși în peninsulă.

În acest climat de... dietă, un jucător, vechi golgeter, albit de luptele din careuri, a reușit nu de mult să surprindă pe toată lumea. „Bătrînul" Jose Altafini (37 ani), brazilianul venit acum aproape 15 ani (!) în Italia, își cunoaște încă foarte bine meseria — aceea de a marca goluri. De cînd a revenit la Juventus, Altafini a marcat aproape în fiecare meci și echipa torineză a obținut tot atîtea succese. Ultimul meci a fost o adevărată „bombă" care a explodat în „il calcio" cu o forță neobișnuită: 2—0 cu Inter, chiar pe San Siro! Altafini și-a făcut din nou datoria: a înscris primul gol, apoi a adresat o pasă măiastră lui Anastasi, care a pecetluit o înfrîngere milaneză dintre cele mai dureroase.

Astfel, abia acum se justifică uimitoarea revenire a lui Altafini la Juventus. Pentru că, în vara trecută, atunci cînd Boniperti și Allodi, cei doi conducători tehnici ai echipei, au hotărît angajarea brazilianului, nu puține au fost criticile la adresa lor. „Altafini nu are ce căuta într-o echipă campioană: va fi depășit de ritmul tinerilor" — se spunea. Totuși, Jose Altafini reușise un remarcabil sezon la A.C. Napoli, pe care l-a încheiat și mai bine, prin victoria (concretizată prin cele două goluri ale sale) într-un meci amical cu F. C. Santos. Se spune chiar că, după meci, celebrul Pele i-ar fi spus: „Nu ți-ar place să vii să-ți termini cariera la noi? Santos are nevoie de un om cu experiență, de la care tinerii să la exemplu și care să știe să marcheze goluri. Eu nu mai pot să fac totul, iar tu văd că nu ai pierdut nimic din șiretenia de vulpe...". Răspunsul lui Altafini a fost — nu!

Acum, sub culorile lui „Juve", Altafini abordează sub cele mai bune auspicii sezonul '73. Antrenorul cehoslovac al echipei torineze, Vycpalek, are pentru el numai cuvinte de laudă: „Jose mă uimește mereu prin eficacitatea și exactitatea cu care joacă. Cred că veritabilul său secret este însă entuziasmul. El, care a cunoscut pînă acum toate onorurile de care se poate bucura un fotbalist, are încă dinamismul și inima unui junior...". Acesta este Altafini, la cei peste 37 de ani ai săi!

DIN FOTBALUL ARGENTINIAN N-AU RĂMAS DECÎT AMINTIRILE?

Dac-ar fi să-l credem pînă la capăt pe **Dante Panzeri** — un fel de **Brian Glanville** al Argentinei, ziarist autoritar și om de televiziune cumpătat și dinamic — fotbalul din țara sa traversează „CRIZA MORALĂ ȘI ECONOMICĂ CEA MAI PROFUNDĂ DIN ISTORIE".

Afirmație — fără îndoială — șocantă, care ne îndeamnă, cu ajutorul lui Panzeri și al altor confrați, să încercăm pentru cititorii noștri o scurtă prezentare a momentului actual al fotbalului argentinian, incursiune cu atît mai necesară cu cît Argentinei îi revine onoarea de a fi gazda campionatului lumii din 1978.

Cine ar zice că, în Argentina, s-a vorbit vreodată mai mult despre fotbal ca astăzi ar minți, chiar dacă bilanțul spectatorilor la meciurile din ultimul campionat reprezintă o realitate de domeniul panicii: public cu 55% mai puțin numeros decît în 1954!!

În materie de fotbal optica sudamericanilor este, neîndoios, alta decît a Europei, ei privind adesea prin dioptriile patimei și violenței nemăsurate (președintele uruguayan **Miguel Restuccia** declara nu de mult că **„o înfrîngere la fotbal ne lezează mai mult prestigiul național decît orice"...**), dar afirmația de mai sus nu mai prinde astăzi pe picior greșit decît un neofit. Ceea ce surprinde, însă, în Argentina — scrie, cu amar, același Panzeri — este aceea că **„fotbalul este utilizat ca model de viață și conduită națională, exact în clipa cînd el atinge cel mai înalt grad de lipsă de demnitate și corupție din întreaga sa istorie".**

La Buenos Aires sau la La Plata se spera că balonul rotund va realiza — **„grație acestei vulgare fabule a binefacerii sociale dobîndită datorită fotbalului"** („Miroir du Football", nr. 175) — ceea ce nimeni n-a putut obține de la argentinieni: încredere în oamenii politici, sprijin pentru acei „jugadores" trufași...

Recent, fostul ministru al economiei, Alvaro Alsogaray, a investit cîteva milioane de pesos într-o campanie ideologică denumită „G.O.L.E.S." (goluri), inițialele corespunzînd — după opinia inițiatorului — jaloanelor progresului de mîine din Argentina altui guvern: grandoare, ordine, libertate, stabilitate, securitate. Pentru ca respectiva campanie politică să se bucure de sprijinul alegătorului de rînd, ea a fost însoțită de o melodie de muzică ușoară, al cărei refren se întoarce, simbolic, la sloganul G.O.L.E.S.: **„Noi, argentinienii, vrem goluri, căci golurile sînt realitatea".**

Ca un ecou trist, golurile — cele adevărate, golurile la meciurile de fotbal — sînt tot mai rare la Buenos Aires, iar stadioanele Argentinei tot mai pustii...

Văzut de departe, peisajul fotbalului argentinian nu pare prea sumbru, dar martori oculari ai unor partide de campionat remarcă — dincolo de violență intrată parcă în tradiție — **„imobilitatea jucătorilor și cantonarea lor în zona centrală a terenului"** (Herrera) **„neștiința de a purta acțiuni colective și de a grăbi jocul"** (Boulogne). Mai tranșant, Panzeri nu se sfiește să scrie că stilul actual al fotbalului argentinian nu caută decît **„să mascheze incapacitatea de a juca"**, că meciurile sînt de un nivel penibil, că talentele autentice se pot măsura pe degete, că pînă și cel ce se consideră un adevărat „geniu" al momentului, Pastoriza, căpitanul echipei naționale, nu-i decît un **„executant lent și lipsit de mobilitate, strategul unui fotbal fără idei și fără jucători".**

Ceea ce se pare că trage la fund corabia fotbalului argentinian este tendința de a-dreptul bolnăvicioasă de a aduna majoritatea componenților unei echipe în preajma propriei porți, maniera unei cronice defensive disperate, în cadrul căreia abilitatea tehnică — virtute recunoscută a urmașilor lui Pedernera — salvează prea rar spectacolul sportiv, excesul fotbalului individualist, egoismul ridicat la rang de principiu funcțional.

Repudiată de toată lumea, filozofia „victoriei cu orice preț" sau a „adevărului rezultatului", a izbînzii obținută oricum, printr-un joc frumos sau urît, cuminte sau barbar, filozofia machiavelică în incinta căreia **„scopul scuză mijloacele"**, continuă să stăpînească fotbalul argentinian.

Un asemenea mod de a gîndi și aborda fenomenul fotbalistic i-a adus Argentinei o ultimă mare dezonoare internațională furnizată de „Estudiantes, cu **„fotbalul său de gladiatori specializați în cinism și simulare"** („Miroir"), scandal care a culminat cu sinuciderea președintelui clubului, Mangano, cu demiterea comitetului director și falimentul financiar al unei grupări ce — pe vremea victoriilor de tipul „cu orice preț" — își chema jucătorii, năbădăioși și dezordonați pînă la limita penală (pe care mulți au trecut-o...), în slujba sloganului „muncii și sacrificiului", care slogan n-a fost decît un basm cu cocoșul roșu.

Într-o asemenea atmosferă, nu-i de mirare că „El Mundial '78" a fost declarat în Argentina eveniment de interes național și că nici un argentinian nu se îndoiește că echipa țării sale va dobîndi titlul „prin orice mijloc", răzbunînd nedreptățile pe care mulțimile de suporteri le-au văzut în orice meci pierdut de idolii lor.

În nici un caz — scrie Panzeri — acel mijloc nu va fi fotbalul, căci în Argentina de astăzi adevăratul fotbal nu-i decît o dureroasă amintire.

Unul din desele momente de panică la poarta argentinianului **Santoro**, în partida Portugalia — Argentina (Mini-Cupa Mondială)

BULETINUL PRELIMINARIILOR C. M. 1974

Seria 1973 a preliminariilor C.M., deschisă de partidele **Italia — Turcia** și **Grecia — Spania**, continuă azi cu a treia întîlnire a anului: **Anglia — Țara Galilor**, programată la Londra. Cu aceasta se încheie „porția" pe luna ianuarie.

Găsim nimerit prilejul să prezentăm situațiile din grupele în care s-au disputat între timp jocuri de calificare. Să începem cu zona Europei.

GRUPA II. — **Partide disputate:** Luxemburg — Italia 0—4, Elveția — Italia 0—0, Luxemburg — Turcia 2—0, Turcia — Luxemburg 3—0, Italia — Turcia 0—0. **Clasamentul:**

1. ITALIA	3	1	2	0	4	—	0 4
2. Turcia	3	1	1	1	3	—	2 3
3. Luxemburg	3	1	0	2	2	—	7 2
4. Elveția	1	0	1	0	0	—	0 1

GRUPA VII. — **Jocuri disputate:** Spania — Iugoslavia 2—2, Iugoslavia — Grecia 1—0, Grecia — Spania 2—3. **Clasamentul:**

1—2. IUGOSLAVIA	2	1	1	0	3	—	2 3
1—2. SPANIA	2	1	1	0	5	—	4 3
3. Grecia	2	0	0	2	2	—	4 0

ZONA AMERICII DE NORD ȘI CENTRALE

GRUPA II: Guatemala — El Salvador 1—0, El Salvador — Guatemala 0—1. **Guatemala** calificată pentru turul următor.

GRUPA III: Honduras — Costa Rica 2—1 și Costa Rica — Honduras 3—3. **Honduras** calificată pentru turul următor.

GRUPA VI: Trinidad Tobago — Antigua 11—1, Antigua — Trinidad Tobago 1—2, Surinam — Trinidad Tobago 1—2, Trinidad Tobago — Surinam 1—1, Antigua — Surinam 0—6 și Surinam — Antigua 3—1. **Clasamentul:**

1. TRINIDAD	4	3	1	0	16	—	4 7
2. Surinam	4	2	1	1	11	—	4 5
3. Antigua	4	0	0	4	3	—	22 0

Trinidad Tobago calificată pentru turul următor, alături de **Mexic, Haiti, Antilele Olandeze, Guatemala** și **Honduras**.